

Bryssel den 30 januari 2020
(OR. en)

5554/20

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0169(COD)**

**ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51**

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	15254/19
Komm. dok. nr:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om minimikrav för återanvändning av vatten – Politisk överenskommelse

1. Den 28 maj 2018 antog kommissionen ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentets och rådets förordning om minimikrav för återanvändning av vatten, den så kallade förordningen om återanvändning av vatten¹.
2. Det övergripande målet med förslaget är att ta itu med problemen med vattenbrist i Europeiska unionen genom användning av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket. Därmed bidrar återanvändning av vatten till den cirkulära ekonomin och klimatanpassning. Samtidigt syftar förslaget till att skydda människors och djurs hälsa samt miljön genom fastställande av minimikrav för både kvaliteten på återvunnet vatten och övervakningen av efterlevnad, i kombination med harmonisering av centrala riskhanteringsinslag.

---

¹ Dok. 9498/18 + ADD 1–6

3. Europaparlamentet antog sin ståndpunkt vid första behandlingen om kommissionens förslag den 12 februari 2019².
4. Vid sitt möte den 26 juni 2019 enades rådet om en allmän riktlinje³ som gav ordförandeskapet mandat att förhandla med Europaparlamentet.
5. Tre trepartsdialoger ägde rum den 10 oktober, 12 november och 2 december 2019. Parallellt med trepartsdialogerna hölls flera tekniska trepartsmöten.
6. Vid flera tillfällen lade ordförandeskapet fram utkastet till förordning för Coreper.
7. Efter att ha analyserat texten med sikte på en överenskommelse godkände Coreper den 18 december 2019 den slutliga kompromisstext som trepartsdialogerna hade resulterat i (14944/19 + COR1). Samma dag delades den godkända texten med omnumrerade bestämmelser ut som bilaga till dokument 15254/19 + COR 1.
8. Den 21 januari 2020 godkände Europaparlamentets utskott för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet texten. Därefter skickade ordföranden för utskottet samma dag en skrivelse till Corepers ordförande där han meddelade att han, med förbehåll för juristlingvisternas granskning, skulle rekommendera utskottet och plenarförsamlingen att anta rådets ståndpunkt utan ändringar.

---

² Dok. 6427/19

³ Dok. 10278/19

9. Europeiska ekonomiska och sociala kommittén antog sitt yttrande om förslaget den 12 december 2018⁴. Regionkommittén antog sitt yttrande den 6 december 2018⁵.
10. Mot bakgrund av detta uppmanas Coreper att rekommendera rådet att godkänna den politiska överenskommelsen om texten till förordningen om återanvändning av vatten enligt bilagan till denna not.
-

---

⁴ EUT C 110, 22.3.2019, s. 94

⁵ EUT C 86, 7.3.2019, s. 353

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om minimikrav för återanvändning av vatten

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Unionens vattenresurser utsätts för ett allt hårdare tryck, vilket leder till vattenbrist och försämrad kvalitet. Framför allt bidrar klimatförändring, oförutsägbara vädermönster och torka i hög grad till den försämrade tillgång på sötvatten som orsakats av urbanisering och jordbruk.

---

¹ EUT C 110, 22.3.2019, s. 94

² EUT C 86, 7.3.2019, s. 353

- (2) Unionens förmåga att reagera på det ökande trycket på vattenresurserna skulle kunna förstärkas genom en ökad återanvändning av renat avloppsvatten, varvid man begränsar uttaget från vattenförekomster och grundvatten, minskar effekterna av utsläpp av renat avloppsvatten i vattenförekomster och främjar vattenbesparingar genom flerfaldig användning av avloppsvatten från tätbebyggelse, samtidigt som en hög miljöskyddsnivå säkerställs. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG³ nämns återanvändning av vatten, i kombination med främjande av användning av vattneffektiv teknik inom industrin och vattenbesparande bevattningsteknik, som en av de kompletterande åtgärder som medlemsstaterna kan välja att vidta för att uppnå direktivets mål om en god kvalitativ och kvantitativ status på yt- och grundvatten. Enligt rådets direktiv 91/271/EEG⁴ ska renat avloppsvatten om möjligt återanvändas.
- (3) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Strategi för att skydda Europas vattenresurser*⁵, framhålls behovet av att skapa ett instrument för reglering av normer på unionsnivå för återanvändning av vatten och av att undanröja hindren för en utbredd användning av en sådan alternativ vattenförsörjningslösning, närmare bestämt en som kan bidra till att minska vattenbristen och försörjningssystemens sårbarhet.
- (4) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen⁶ anges den hierarki av åtgärder som medlemsstaterna bör överväga för att hantera vattenbrist och torka. Enligt meddelandet kan ytterligare infrastruktur för vattenförsörjning i vissa situationer vara en tänkbar möjlighet för att lindra effekterna av svår torka i regioner som har vidtagit alla förebyggande åtgärder enligt vattenhierarkin och som har tagit tillräcklig hänsyn till kostnads–nyttoaspekterna, men där efterfrågan på vatten fortfarande överstiger tillgången.

---

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) I sin resolution av den 9 oktober 2008 om problemet med vattenbrist och torka i Europeiska unionen⁷ påminner Europaparlamentet om att en efterfrågestyrd strategi bör prioriteras i hanteringen av vattenresurserna, men anser emellertid att EU bör anta ett holistiskt synsätt i hanteringen av vattenresurserna, som kombinerar efterfrågestyrda åtgärder, åtgärder för att optimera befintliga resurser inom vattencykeln och åtgärder för att skapa nya resurser, och att detta synsätt måste integrera miljömässiga, sociala och ekonomiska överväganden.
- (6) I sin handlingsplan för den cirkulära ekonomin⁸ förklarade sig kommissionen villig att vidta en rad åtgärder för att främja återanvändning av renat avloppsvatten, inklusive att utarbeta ett lagstiftningsförslag om minimikrav för återanvändning av vatten. Kommissionen bör uppdatera sin handlingsplan och behålla vattenresurser som ett prioriterat område.
- (7) Syftet med denna rättsakt om återanvändning av vatten är att underlätta utnyttjandet av återanvändning av vatten när det är lämpligt och kostnadseffektivt och på så sätt skapa en stödjande ram för de medlemsstater som vill eller behöver återanvända vatten.
- Återanvändning av vatten är ett lovande alternativ för många medlemsstater, men i nuläget är det endast ett fåtal av dem som återanvänder vatten och har antagit nationell lagstiftning eller standarder för det. Denna rättsakt bör vara tillräckligt flexibel för att möjliggöra fortsatt återanvändning av vatten och samtidigt göra det möjligt för andra medlemsstater att tillämpa reglerna när de i ett senare skede beslutar att införa metoden. Varje beslut att inte använda sig av återanvändning av vatten bör vederbörligen motiveras utifrån de kriterier som fastställs i denna förordning och ses över regelbundet.
- (8) Återanvändning av på lämpligt sätt renat avloppsvatten, till exempel från reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse, anses ha en lägre miljöpåverkan än andra alternativa metoder för vattenförsörjning, såsom vattenöverföring eller avsaltning. Sådan återanvändning, som skulle kunna minska slöseriet med vatten och medföra vattenbesparingar, förekommer dock bara i begränsad omfattning i unionen. Detta verkar delvis bero på de avsevärda kostnaderna för systemet för återanvändning av avloppsvatten, avsaknaden av gemensamma unionsstandarder för miljö- och hälsokrav i samband med återanvändning av vatten och, framför allt vad gäller jordbruksprodukter, de potentiella hälso- och miljöriskerna med och de potentiella hindren för fri rörlighet för sådana produkter som bevattnats med återvunnet vatten.

---

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) Återanvändning av vatten kan bidra till återvinning av näringsämnen i det renade avloppsvattnet, och användning av återvunnet vatten för bevattningsändamål inom jord- eller skogsbruk kan vara ett sätt att återföra näringsämnen, såsom kväve, fosfor och kalium, till de naturliga biogeokemiska kretsloppen.
- (10) För att säkerställa en optimal återanvändning av avloppsvattenresurser från tätbebyggelse bör slutanvändarna utbildas i syfte att säkerställa att återvunnet vatten av en lämplig klass används. Om samma typ av gröda används för okända eller flera ändamål bör den högsta klassen användas, såvida inte lämpliga barriärer används som gör det möjligt att uppnå den kvalitet som krävs.
- (11) Hälsostandarder avseende livsmedelshygien för jordbruksprodukter som bevattnats med återvunnet vatten kan endast uppfyllas om kvalitetskraven för återvunnet vatten avsett för bevattning inom jordbruket inte i betydande utsträckning skiljer sig åt i medlemsstaterna. Harmonisering av kraven kommer också att bidra till en effektivt fungerande inre marknad för sådana produkter. Det är därför lämpligt att införa minimiharmonisering genom att fastställa minimikrav för vattenkvalitet och övervakning. Dessa minimikrav bör utgöras av minimiparametrar för återvunnet vatten och andra striktare eller ytterligare kvalitetskrav som vid behov införts av behöriga myndigheter tillsammans med eventuella förebyggande åtgärder. Parametrarna bygger på den tekniska rapporten från kommissionens gemensamma forskningscentrum och återspeglar internationella standarder för återanvändning av vatten.
- (12) Återanvändning av vatten för bevattning inom jordbruket kan också bidra till att främja den cirkulära ekonomin genom att man tar tillvara näringsämnen från det återvunna vattnet och sprider dem över grödor genom växtnärsbevattning. På så sätt skulle återanvändning av vatten kunna bidra till att minska behovet av kompletterande användning av mineralgödselmedel. Slut användarna bör informeras om det återvunna vattnets näringsinnehåll.
- (13) De stora investeringar som krävs för att uppgradera reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse och bristen på ekonomiska incitament för att tillämpa återanvändning av vatten inom jordbruket anses höra till orsakerna att återanvändning av vatten utnyttjas i så låg grad i Europa. Dessa frågor kan man ta itu med genom att främja innovativa program och ekonomiska incitament som på ett lämpligt sätt beaktar kostnaderna och de socioekonomiska och miljömässiga fördelarna med återanvändning av vatten.

- (14) Efterlevnaden av minimikrav för återanvändning av vatten bör överensstämma med unionens vattenpolitik och bidra till uppnåendet av målen för hållbar utveckling i FN:s Agenda 2030 för hållbar utveckling, framför allt mål 6, att säkerställa tillgången på och en hållbar förvaltning av vatten och sanitet för alla samt en betydande ökning av återvinning av vatten och säker återanvändning av vatten globalt i syfte att bidra till uppnåendet av FN:s mål 12 för hållbar utveckling, om hållbar konsumtion och produktion. Denna förordning syftar dessutom till att säkerställa tillämpningen av artikel 37 om miljöskydd i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (15) Kvalitetskraven för dricksvatten fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) .../.... Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att vattenåtervinningsverksamhet inte leder till försämrad dricksvattenkvalitet. Av detta skäl bör riskhanteringsplanerna särskilt uppmärksamma skyddet av vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten och/eller av tillhörande säkerhetszoner.
- (16) I vissa fall transporterar och lagrar operatörer av återvinningsanläggningar fortfarande det återvunna vattnet bortom återvinningsanläggningens utlopp innan de levererar det återvunna vattnet till efterföljande aktörer i kedjan, såsom distributionsoperatören för återvunnet vatten eller lagringsoperatören för återvunnet vatten, eller till slutanvändaren. Det är nödvändigt att definiera efterlevnadspunkten för att klargöra var ansvaret upphör för operatören av återvinningsanläggningen och var ansvaret börjar för nästa aktör i kedjan.

- (17) Riskhantering bör omfatta en proaktiv identifiering och hantering av risker och omfatta konceptet att framställa återvunnet vatten av en kvalitet som krävs för specifika användningsområden. Riskbedömningen bör grundas på centrala riskhanteringsinslag och bör identifiera eventuella ytterligare krav för vattenkvalitet som är nödvändiga för att säkerställa ett tillräckligt gott skydd av miljön samt människors och djurs hälsa. I detta syfte bör riskhanteringsplaner för återanvändning av vatten säkerställa att återvunnet vatten används och förvaltas på ett säkert sätt och att det inte finns några risker för människors och djurs hälsa eller för miljön. För att utarbeta dessa riskhanteringsplaner kan befintlig internationell vägledning eller befintliga internationella standarder såsom ISO 20426:2018 *Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse*, ISO 16075:2015 *Guidelines for treated waste water use for irrigation projects* eller WHO-riktlinjer⁹ användas.
- (18) Samarbete och interaktion mellan de olika berörda parter som är involverade i vattenåtervinningsprocessen bör vara en nödvändig förutsättning för att kunna införa reningsförfaranden för återvinning i enlighet med kraven för särskilda användningar och för att kunna planera utbudet av återvunnet vatten i linje med slutanvändarnas efterfrågan.
- (19) För att på ett effektivt sätt skydda miljön och människors och djurs hälsa bör återvinningsanläggningarnas operatörer vara primärt ansvariga för det återvunna vattnets kvalitet vid efterlevnadspunkten. I syfte att efterleva minimikraven och eventuella tillkommande villkor som fastställs av den behöriga myndigheten bör återvinningsanläggningarnas operatörer övervaka det återvunna vattnets kvalitet i enlighet med minimikraven och eventuella tillkommande villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Det är därför lämpligt att fastställa minimikrav för övervakning som utgörs av frekvensen för rutinövervakningen och tidpunkter och prestationsmål för validitetsövervakningen. Vissa krav för rutinövervakningen anges i enlighet med direktiv 91/271/EEG.

---

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Återvunnet vatten som omfattas av kraven i denna förordning erhålls från avloppsvatten som har samlats in i ledningsnät och behandlats i reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse i enlighet med direktiv 91/271/EEG samt genomgår ytterligare rening (antingen i reningsverket eller i en återvinningsanläggning) för att uppfylla kraven i bilaga I till denna förordning. I enlighet med artikel 3.1 i direktiv 91/271/EEG behöver det inte finnas ledningsnät för tätorter med mindre än 2 000 personekvivalenter (pe). Dock bör avloppsvatten från tätorter med mindre än 2 000 pe som tillförs ledningsnät bli föremål för tillräcklig rening innan avloppsvattnet släpps ut till sötvatten och flodmynnningar, i enlighet med artikel 7 i direktiv 91/271/EEG. Mot bakgrund av detta skulle avloppsvatten från tätorter med mindre än 2 000 pe endast komma att omfattas av denna förordning när det tillförs ett ledningsnät och blir föremål för rening i ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse. På samma sätt gäller denna förordning inte biologiskt nedbrytbart spillvatten från anläggningar inom de industrisektorer som anges i bilaga III till direktiv 91/271/EEG, om inte spillvattnet från dessa anläggningar tillförs ett ledningsnät och blir föremål för rening i ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse.
- (21) Återanvändning av renat avloppsvatten från tätbebyggelse för bevattning inom jordbruket är en marknadsdriven åtgärd som baseras på jordbrukssektorns efterfrågan och behov, särskilt i vissa medlemsstater som har brist på vattenresurser. Återvinningsanläggningarnas operatörer och slutanvändarna bör samarbeta för att säkerställa att kvaliteten på det återvunna vatten som producerats i enlighet med minimikraven i denna förordning uppfyller slutanvändarnas behov vad gäller typ av gröda. I fall där de kvalitetsklasser för återvunnet vatten som produceras av återvinningsanläggningarnas operatörer inte är förenliga med den typ av gröda och den bevattningsmetod som redan införts i området i fråga (till exempel i ett kollektivt försörjningssystem), kan krav för vattenkvalitet uppnås genom att man i ett senare skede använder flera vattenreningsalternativ var för sig eller i kombination med andra alternativ som inte innefattar rening, i enlighet med en metod med flera barriärer.

- (22) Det är nödvändigt att säkerställa en säker användning av återvunnet vatten för att därigenom uppmuntra återanvändning av vatten på unionsnivå och stärka allmänhetens förtroende för sådan återanvändning. Produktion och tillhandahållande av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket bör därför endast tillåtas på grundval av ett tillstånd som beviljas av medlemsstaternas behöriga myndigheter. För att säkerställa en harmoniserad strategi på unionsnivå, spårbarhet och insyn, bör de materiella reglerna för ett sådant tillstånd fastställas på unionsnivå. Detaljerna i förfarandet för att bevilja tillstånd, till exempel behöriga myndigheter och tidsfrister, bör emellertid fastställas av medlemsstaterna. Medlemsstaterna bör kunna tillämpa befintliga förfaranden för att bevilja tillstånd och förfarandena bör anpassas för att beakta de krav som införs genom denna förordning. När medlemsstaterna utser den eller de parter som ska ansvara för utarbetandet av riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten och den myndighet som ska vara behörig att bevilja tillstånd för produktion och tillhandahållande av återvunnet vatten bör medlemsstaterna säkerställa att det inte föreligger någon intressekonflikt.
- (23) Om en distributionsoperatör för återvunnet vatten och en lagringsoperatör för återvunnet vatten behövs, bör det vara möjligt att underställa dessa operatörer ett krav på tillstånd. Om alla krav för tillstånd är uppfyllda bör den behöriga myndigheten i medlemsstaten bevilja ett tillstånd som innehåller alla nödvändiga villkor och åtgärder som fastställts i riskhanteringsplanen.

- (24) Bestämmelserna i denna förordning kompletterar kraven i annan unionslagstiftning, framför allt vad gäller eventuella hälso- och miljörisker. För att säkerställa en helhetsstrategi för att möta eventuella risker för människor, djur och miljö måste återvinningsanläggningarnas operatörer och de behöriga myndigheterna därför beakta de krav som anges i annan unionslagstiftning, framför allt rådets direktiv 86/278/EEG, 91/676/EEG¹⁰ och 98/83/EG¹¹, direktiv 91/271/EEG och 2000/60/EG, Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 178/2002¹², (EG) nr 852/2004¹³, (EG) nr 183/2005¹⁴, (EG) nr 396/2005¹⁵ och (EG) nr 1069/2009¹⁶, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG¹⁷, 2006/118/EG¹⁸, 2008/105/EG¹⁹ och 2011/92/EU²⁰ samt kommissionens förordningar (EG) nr 2073/2005²¹, (EG) nr 1881/2006²² och (EG) nr 142/2011²³.

-
- ¹⁰ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).
- ¹¹ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).
- ¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).
- ¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).
- ¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien (EUT L 35, 8.2.2005, s. 1).
- ¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).
- ¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).
- ¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ¹⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljökvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).
- ²¹ Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, 22.12.2005, s. 1).
- ²² Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).
- ²³ Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (EUT L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (25) Vid tillämpningen av denna förordning bör det vara möjligt att utföra reningsoperationer och återvinning av avloppsvatten från tätbebyggelse på samma fysiska plats genom att använda samma anläggning eller olika, separata anläggningar. Dessutom bör samma aktör kunna vara både operatör av reningsverket och operatör av återvinningsanläggningen.
- (26) Förordning (EG) nr 852/2004 fastställer allmänna regler för livsmedelsföretagare och omfattar produktion, bearbetning, distribution och utsläppande på marknaden av livsmedel. Den förordningen behandlar livsmedlens hälsokvalitet och en av dess viktigaste principer är att det är livsmedelsföretagaren som har det primära ansvaret för livsmedelssäkerheten. Förordningen är också föremål för detaljerad vägledning, och här är kommissionens meddelande om vägledning för hantering av mikrobiologiska risker med färska frukter och grönsaker i primärproduktionen genom god hygien (2017/C 163/01) särskilt relevant. De minimikrav för återvunnet vatten som fastställs i denna förordning hindrar inte att livsmedelsföretagare uppnår den vattenkvalitet som krävs för att uppfylla kraven i förordning (EG) nr 852/2004 genom att i ett senare skede använda flera vattenreningsalternativ för sig eller i kombination med andra alternativ som inte innefattar rening.
- (27) Det finns stor potential för återvinning och återanvändning av renat avloppsvatten. För att bättre främja och uppmuntra till vattenåteranvändning bör angivande av särskilda användningar inom ramen för denna förordning inte hindra medlemsstaterna från att tillåta att återvunnet vatten används för fler ändamål, t.ex. industri-, service- och miljöändamål, så som anses nödvändigt i linje med nationella omständigheter och behov, under förutsättning att en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa och för miljön säkerställs.
- (28) För att stärka förtroendet för återanvändning av vatten bör allmänheten informeras. Tillhandahållande av tydlig, fullständig och uppdaterad information om återanvändning av vatten bör medge ökad insyn och spårbarhet och kan också vara av särskilt intresse för andra relevanta myndigheter för vilka den aktuella återanvändningen av vatten får konsekvenser. För att främja återanvändning av vatten bör medlemsstaterna säkerställa att det utarbetas informations- och upplysningskampanjer som är anpassade till omfattningen av återanvändningen av vatten och som syftar till att göra intressenterna medvetna om fördelarna med återanvändning av vatten och därigenom främjar acceptansen.

- (29) Utbildning av slutanvändare är av största vikt som ett led i arbetet med att genomföra och upprätthålla förebyggande åtgärder. Särskilda förebyggande åtgärder mot människors exponering bör beaktas i riskhanteringsplanen, däribland användning av personlig skyddsutrustning, handtvätt och personlig hygien.
- (30) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG²⁴ syftar till att garantera rätten till tillgång till miljöinformation i medlemsstaterna i linje med konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor²⁵ (Århuskonventionen). I direktiv 2003/4/EG föreskrivs omfattande skyldigheter vad gäller att på begäran ställa miljöinformation till förfogande och aktivt sprida sådan information. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG²⁶ omfattar delning av rumslig information inklusive datamängder avseende olika miljöfrågor. Det är viktigt att bestämmelserna i denna förordning om tillgången till information och arrangemang för datadelning kompletterar de direktiven och inte skapar ett separat rättssystem. Därför bör bestämmelserna i denna förordning om information till allmänheten och om information som rör övervakning av genomförandet inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG.
- (31) Minimikraven för en säker återanvändning av renat avloppsvatten från tätbebyggelse återspeglar tillgänglig vetenskaplig kunskap och internationellt erkända standarder och rutiner för återanvändning av vatten och garanterar att sådant vatten kan användas på ett säkert sätt för bevattning inom jordbruket, för att därigenom säkerställa en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt miljön. Kommissionen kan, mot bakgrund av resultaten från utvärderingen av denna förordning eller närhelst nya vetenskapliga rön och tekniska framsteg så kräver, undersöka behovet av att se över de minimikrav som anges i avsnitt 2 i bilaga I och bör, i tillämpliga fall, lägga fram lagstiftningsförslag om ändringar i enlighet med fördraget.

---

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁵ EUT L 124, 17.5.2005, s. 4.

²⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (32) I syfte att anpassa de centrala riskhanteringsinslagen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att ändra minimikraven och de centrala riskhanteringsuppgifterna. För att säkerställa ett gott skydd för miljön och människors hälsa bör kommissionen dessutom kunna anta delegerade akter som kompletterar de centrala riskhanteringsuppgifterna genom att fastställa tekniska specifikationer. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (33) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för antagandet av detaljerade regler avseende format för och redovisning av den information om övervakningen av genomförandet av denna förordning som ska lämnas av medlemsstaterna samt avseende format för och redovisning av informationen till den unionsövergripande översikt som ska utarbetas av Europeiska miljöbyrån. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁸.
- (34) Behöriga myndigheter bör kontrollera att det återvunna vattnet uppfyller de villkor som anges i tillståndet. Vid fall av bristande efterlevnad bör de kräva att den eller de ansvariga parterna vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa efterlevnaden. Leveranser av återvunnet vatten bör avbrytas om den bristande efterlevnaden orsakar en betydande risk för miljön eller människors hälsa.

---

²⁷ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Behöriga myndigheter bör samarbeta med andra relevanta myndigheter genom att utbyta information för att säkerställa efterlevnaden av relevanta unionskrav och nationella krav.
- (36) Uppgifter från medlemsstaterna är av avgörande betydelse för att göra det möjligt för kommissionen att övervaka och bedöma resultatet av lagstiftningen i relation till de mål som eftersträvas.
- (37) I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning bör kommissionen utvärdera denna förordning. Utvärderingen bör baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och europeiskt mervärde, och ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Utvärderingen bör ta hänsyn till den vetenskapliga utvecklingen, särskilt när det gäller de potentiella effekterna av nya riskämnen.
- (38) Syftet med denna förordning är, bland annat, att skydda miljön samt människors och djurs hälsa. Europeiska unionens domstol har vid flera tillfällen erinrat om att det vore oförenligt med den bindande karaktär som tillkommer direktiv enligt artikel 288 tredje stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att i princip utesluta enskilda från möjligheten att åberopa de skyldigheter som följer av direktiven. Detta gäller även för en förordning som syftar till att garantera att återvunnet vatten är säkert för bevattnings inom jordbruket.
- (39) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (40) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att skydda människors och djurs hälsa samt miljön, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (41) Det är nödvändigt att ge medlemsstaterna tillräckligt med tid för att inrätta den administrativa infrastruktur som krävs för att tillämpa denna förordning samt för att operatörerna ska kunna förbereda sig på att tillämpa de nya reglerna.
- (42) För att i största möjliga utsträckning utveckla och främja återanvändning av på lämpligt sätt renat avloppsvatten bör EU stödja forskning och utveckling på området via programmet Horisont Europa, så att man kan få till stånd en avsevärd förbättring i fråga om tillförlitligheten hos avloppsvatten som renats på lämpligt sätt och i fråga om hållbara användningsmetoder.
- (43) Genom direktiv 2000/60/EG ges medlemsstaterna den flexibilitet som krävs för att inkludera kompletterande åtgärder i de åtgärdsprogram som antagits till stöd för deras ansträngningar att uppnå de vattenkvalitetsmål som fastställs i detta direktiv. Den icke-uttömmande förteckning över kompletterande åtgärder som fastställs i bilaga VI del B i direktiv 2000/60/EEG innehåller, bland annat, åtgärder för återanvändning av vatten. Mot bakgrund av detta och i enlighet med den hierarki av åtgärder som kan övervägas av medlemsstaterna för att hantera vattenbrist och torka och som uppmuntrar till prioriterade åtgärder, t.ex. vattenbesparing, vattenprissättning och alternativa lösningar, och med vederbörlig hänsyn till kostnads–nyttodimensionen, bör minimikraven för återanvändning av vatten, som fastställs i denna förordning, tillämpas när avloppsvatten från tätbebyggelse som renats i ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse återanvänds för bevattning inom jordbruket i enlighet med artikel 12.1 i direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse.
- (44) Syftet med denna förordning är att uppmuntra en hållbar vattenanvändning. Därför bör kommissionen åta sig att använda unionens program, däribland Life-programmet, för att stödja lokala initiativ som inbegriper återanvändning av på lämpligt sätt renat avloppsvatten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och mål

1. I denna förordning fastställs minimikrav för vattenkvalitet och övervakning samt bestämmelser om riskhantering för en säker användning av återvunnet vatten inom ramen för en integrerad vattenförvaltning.
2. Syftet med denna förordning är att garantera att återvunnet vatten är säkert för bevattning inom jordbruket för att därigenom, på ett samordnat sätt i hela unionen, säkerställa en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt miljön, främja den cirkulära ekonomin, stödja anpassningen till klimatförändringarna och bidra till målen i direktiv 2000/60/EG genom att motverka vattenbrist och det resulterande trycket på vattenresurser och därigenom också bidra till en effektivt fungerande inre marknad.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas när renat avloppsvatten från tätbebyggelse återanvänds, i enlighet med artikel 12.1 i direktiv 91/271/EG, för sådan bevattning inom jordbruket som anges i avsnitt 1 i bilaga I.
2. En medlemsstat får besluta att det inte är lämpligt att återanvända vatten för bevattning inom jordbruket i ett eller flera av dess avrinningsdistrikt eller i delar därav, med beaktande av följande kriterier:
  - a) Geografiska och klimatiska förhållanden i distriktet/distrikten eller delar därav.
  - b) Belastningarna och statusen på andra vattenresurser, inbegripet grundvattnets kvantitativa status enligt direktiv 2000/60/EG.

- c) Belastningarna och statusen på de ytvattenförekomster i vilka renat avloppsvatten från tätbebyggelse släpps ut.
- d) Miljö- och resurskostnaderna för återvunnet vatten och andra vattenresurser.

Ett sådant beslut ska vederbörligen motiveras på grundval av ovannämnda kriterier och överlämnas till kommissionen. Det ska ses över vid behov, varvid särskild hänsyn ska tas till prognoser för klimatförändringar och nationella strategier för anpassning till klimatförändringar, och minst vart sjätte år med beaktande av de förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt som upprättats i enlighet med direktiv 2000/60/EG.

3. Genom undantag behöver forskningsprojekt och pilotprojekt med anknytning till återvinningsanläggningar inte följa bestämmelserna i denna förordning om den behöriga myndigheten fastställer att följande kriterier är uppfyllda:

- a) Forskningsprojektet eller pilotprojektet kommer inte att utföras inom en vattenförekomst som används för uttag av dricksvatten och/eller tillhörande säkerhetszoner som upprättats i enlighet med direktiv 2000/60/EG.
- b) Forskningsprojektet eller pilotprojektet kommer att övervakas på tillbörligt vis.

Alla beslut som fattas enligt denna punkt ska begränsas till en period på högst fem år. Inga grödor som blir en följd av ett forskningsprojekt eller pilotprojekt som undantagits enligt denna punkt ska släppas ut på marknaden.

4. Denna förordning ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 852/2004 och ska inte hindra livsmedelsföretagare att erhålla den vattenkvalitet som krävs för att uppfylla kraven i förordning (EG) nr 852/2004 genom att i ett senare skede tillämpa flera vattenreningsalternativ var för sig eller i kombination med andra alternativ som inte innefattar rening eller från att använda andra alternativa vattenkällor för bevattning inom jordbruket.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *behörig(a) myndighet(er)*: myndighet(er) eller organ (ett eller flera) som utsetts av en medlemsstat för att fullgöra de skyldigheter som följer av denna förordning när det gäller beviljande av tillstånd för produktion och/eller tillhandahållande av återvunnet vatten samt kontroll av efterlevnad, och när det gäller beviljande av undantag för forskningsprojekt eller pilotprojekt.
2. *slutanvändare*: en fysisk eller juridisk person, en offentlig eller privat enhet, som använder återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket.
3. *avloppsvatten från tätbebyggelse*: avloppsvatten från tätbebyggelse enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 91/271/EEG.
4. *återvunnet vatten*: avloppsvatten från tätbebyggelse som har renats i enlighet med kraven i direktiv 91/271/EEG och som är resultatet av ytterligare rening i en återvinningsanläggning i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I till denna förordning.
5. *återvinningsanläggning*: ett reningsverk för avloppsvatten från tätbebyggelse eller annan anläggning som ytterligare renar avloppsvatten från tätbebyggelse i enlighet med kraven i direktiv 91/271/EEG för att producera vatten som lämpar sig för en användning som anges i avsnitt 1 i bilaga I till denna förordning.
6. *operatör av återvinningsanläggning*: en fysisk eller juridisk person som företräder en privat enhet eller offentlig myndighet och som driver eller kontrollerar en återvinningsanläggning.
7. *fara*: ett biologiskt, kemiskt, fysikaliskt eller radiologiskt agens som skulle kunna skada människor, djur, grödor eller växter, andra terrestra biota, akvatiska biota, jordmån eller den allmänna miljön.

8. *risk*: sannolikheten för att identifierade faror orsakar skada inom en viss tidsram, inklusive konsekvensernas allvarlighetsgrad.
9. *riskhantering*: en systematisk hantering som konsekvent säkerställer att återanvändningen av vatten är säker i ett visst sammanhang.
10. *förebyggande åtgärd*: lämpliga åtgärder eller aktiviteter som kan utnyttjas för att förebygga eller eliminera en hälso- eller miljörisk eller minska den till en acceptabel nivå.
11. *efterlevnadspunkt*: den punkt där operatören av en återvinningsanläggning levererar det återvunna vattnet till nästa aktör i kedjan.
12. *barriär*: varje medel, inbegripet fysiska eller processrelaterade steg eller användningsförhållanden, som minskar eller förhindrar risken för infektion hos människor genom att förhindra kontakt mellan återvunnet vatten, produkter som förtärs och de personer som direkt utsätts för det, eller annat medel som till exempel minskar koncentrationen av mikroorganismer i återvunnet vatten eller förhindrar att de överlever i den produkt som förtärs.
13. *tillstånd*: en av den behöriga myndigheten utfärdad skriftligt auktorisation för produktion och/eller tillhandahållande av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket i enlighet med denna förordning.
14. *ansvarig(a) part(er)*: en part som utför en uppgift eller aktivitet i systemet för återanvändning av vatten, inbegripet operatören av återvinningsanläggningen, reningsverket för avloppsvatten från tätbebyggelse, om detta är en annan part än operatören av återvinningsanläggningen, den eller de relevanta myndigheterna (bortsett från den eller de utsedda behöriga myndigheterna), distributionsoperatören för återvunnet vatten och lagringsoperatören för återvunnet vatten,
15. *system för återanvändning av vatten*: den samling av infrastrukturer och andra tekniska element som krävs för produktion, tillhandahållande och användning av återvunnet vatten. Det omfattar alla element från inloppet till reningsverket till den eller de punkter där återvunnet vatten tillhandahålls för bevattning inom jordbruket, inbegripet, i förekommande fall, infrastruktur för distribution och lagring.

Artikel 4

Skyldigheter för operatörer av återvinningsanläggningar och skyldigheter vad gäller kvaliteten på återvunnet vatten

1. Operatörer av återvinningsanläggningar ska säkerställa att återvunnet vatten avsett för bevattning inom jordbruket som anges i avsnitt 1 i bilaga I, vid efterlevnadspunkten uppfyller följande:
  - a) De minimikrav för vattenkvalitet som anges i avsnitt 2 i bilaga I.
  - b) Alla ytterligare villkor vad gäller vattenkvalitet som fastställs av den behöriga myndigheten i relevanta tillstånd i enlighet med artikel 6.3 c och d.

Efter efterlevnadspunkten ska ansvaret för vattnets kvalitet inte längre vila på operatören av återvinningsanläggningen.

2. För att säkerställa efterlevnaden av de krav och villkor som avses i punkt 1 ska operatören av återvinningsanläggningen övervaka vattenkvaliteten i enlighet med följande:
  - a) Avsnitt 2 i bilaga I.
  - b) Alla ytterligare villkor vad gäller övervakning som fastställs av den behöriga myndigheten i relevanta tillstånd i enlighet med artikel 6.3 c och d.

Artikel 5

Riskhantering

1. Vid produktion, tillhandahållande och användning av återvunnet vatten ska den behöriga myndigheten säkerställa att det upprättas en riskhanteringsplan för återanvändning av vatten.
2. Riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten ska utarbetas av operatören av återvinningsanläggningen, övrig(a) ansvarig(a) part(er) och slutanvändare, beroende på vad som är lämpligt. Ansvarig(a) part(er) som utarbetar riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten ska vid behov samråda med alla andra relevanta ansvariga parter och med slutanvändarna.

3. Riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten ska grunda sig på samtliga de centrala riskhanteringsinslag som anges i bilaga II och fastställa ansvaret för operatören av återvinningsanläggningen och andra ansvariga parter vad gäller riskhanteringen. Den får omfatta ett eller flera system för återanvändning av vatten.
4. Riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten ska särskilt
  - a) fastställa eventuella nödvändiga krav för operatören av återvinningsanläggningen utöver de som anges i bilaga I i enlighet med bilaga II b, för att ytterligare minska eventuella risker före efterlevnadspunkten,
  - b) identifiera faror, risker och lämpliga förebyggande och/eller eventuella korrigerande åtgärder i enlighet med bilaga II c,
  - c) identifiera ytterligare barriärer i systemet för återanvändning av vatten och fastställa eventuella ytterligare krav efter efterlevnadspunkten som är nödvändiga för att säkerställa säkerheten hos systemet för återanvändning av vatten, inbegripet, beroende på vad som är lämpligt, villkor för distribution, lagring och användning, samt identifiera vilken eller vilka parter som ansvarar för att dessa krav uppfylls.
5. Kommissionen ska ges befogenhet att i enlighet med artikel 13 anta delegerade akter med avseende på att ändra denna förordning för att anpassa de centrala riskhanteringsinslag som anges i bilaga II till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen.

Kommissionen ges också befogenhet att i enlighet med artikel 13 anta delegerade akter med avseende på att komplettera denna förordning för att fastställa tekniska specifikationer för de centrala riskhanteringsinslag som anges i bilaga II.

Artikel 6

Skyldigheter som rör tillstånd för återvunnet vatten

1. All produktion och alla leveranser av återvunnet vatten som är avsett för bevattning inom jordbruket enligt avsnitt 1 i bilaga I ska vara föremål för ett tillstånd.
2. Ansvarig(a) part(er) i systemet för återanvändning av vatten, inbegripet slutanvändare om så är relevant i enlighet med nationell lagstiftning, ska lämna in en ansökan om det tillstånd som avses i punkt 1 eller om en ändring av ett befintligt tillstånd till den behöriga myndigheten i den medlemsstat i vilken återvinningsanläggningen drivs eller är tänkt att drivas.
3. I tillståndet ska anges de skyldigheter som operatören av återvinningsanläggningen och, i förekommande fall, andra ansvariga parter har. Det ska bygga på riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten och ska bland annat innehålla följande:
  - a) Det återvunna vattnets kvalitetsklass eller kvalitetsklasser och tillåten användning inom jordbruket för vilken, i enlighet med bilaga I, det återvunna vattnet har ett tillstånd, platsen för användning, återvinningsanläggningen eller återvinningsanläggningarna och uppskattad årlig volym av det återvunna vatten som ska produceras.
  - b) Villkor i samband med de minimikrav för vattenkvalitet och övervakning som anges i avsnitt 2 i bilaga I.
  - c) Villkor i samband med de ytterligare krav för operatören av återvinningsanläggningen som, i förekommande fall, anges i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten.
  - d) Alla andra villkor som är nödvändiga för att minska eventuella oacceptabla risker för människors och djurs hälsa eller miljön till en acceptabel nivå.
  - e) Giltighetsperiod.
  - f) Efterlevnadspunkten.

4. Vid bedömningen av ansökan ska den behöriga myndigheten samråda och utbyta relevant information med andra relevanta myndigheter, i synnerhet vatten- och hälsomyndigheter, om dessa är en annan myndighet än den behöriga myndigheten, samt med andra parter som den behöriga myndigheten anser vara relevanta.
5. Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål besluta om huruvida ett tillstånd ska beviljas. Om den behöriga myndigheten, på grund av ansökans komplexitet, behöver mer än 12 månader från mottagandet av den fullständiga ansökan för att fatta ett beslut, ska den meddela sökanden det datum då beslutet förväntas fattas.
6. Tillståndet ska regelbundet omprövas och vid behov uppdateras, åtminstone i de fall då
  - a) kapaciteten förändras avsevärt eller utrustning uppgraderas samt när ny utrustning eller nya processer läggs till,
  - b) förändringar i klimatförhållanden eller andra förhållanden väsentligt påverkar ytvattenförekomsternas ekologiska status.
7. Medlemsstaterna får besluta att lagring, distribution och användning av återvunnet vatten ska vara föremål för ett särskilt tillstånd för tillämpning av de ytterligare krav och barriärer som fastställs i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten, enligt vad som avses i artikel 5.4.

Artikel 7

Kontroll av efterlevnaden

1. Den behöriga myndigheten ska kontrollera att det återvunna vattnet uppfyller de villkor som anges i tillståndet. Kontrollen av efterlevnaden ska utföras med användning av samtliga följande metoder:
  - a) Kontroller på plats.

- b) Användning av övervakningsdata som erhållits i synnerhet i enlighet med denna förordning.
  - c) Annan lämplig metod.
2. Vid fall av bristande efterlevnad av villkoren i tillståndet ska den behöriga myndigheten kräva att operatören av återvinningsanläggningen och, i förekommande fall, andra ansvariga parter, snarast vidtar nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden och omedelbart underrättar de berörda slutanvändarna.
  3. Om bristande efterlevnad av de villkor som anges i tillståndet orsakar en betydande risk för miljön eller människors eller djurs hälsa ska operatören av återvinningsanläggningen eller annan/andra ansvarig(a) part(er) omedelbart stoppa all fortsatt leverans av det återvunna vattnet tills den behöriga myndigheten konstaterar att efterlevnaden har återställts enligt förfarandena i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten, i enlighet med avsnitt 2.1 a i bilaga I.
  4. Om ett tillbud inträffar som påverkar efterlevnaden av villkoren i tillståndet ska operatören av återvinningsanläggningen eller annan/andra ansvarig(a) part(er) omedelbart informera den behöriga myndigheten och andra parter som kan påverkas och lämna den information som krävs för att bedöma effekterna av ett sådant tillbud till den behöriga myndigheten.
  5. Den behöriga myndigheten ska regelbundet kontrollera att ansvarig(a) part(er) vidtar de åtgärder och fullgör de uppgifter som anges i riskhanteringsplanen för återanvändning av vatten.

Artikel 8

Samarbete mellan medlemsstater

1. Om återvinningen av vatten har gränsöverskridande betydelse ska medlemsstaterna utse en kontaktpunkt eller använda befintliga strukturer som har sitt upphov i internationella avtal för att på lämpligt sätt samarbeta med andra medlemsstaters kontaktpunkter och behöriga myndigheter. Kontaktpunkterna eller de befintliga strukturerna ska ha till uppgift att på begäran tillhandahålla stöd och samordna kommunikationen mellan behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska, innan de beviljar tillståndet, utbyta information enligt de villkor som anges i artikel 6.3 med kontaktpunkterna i de medlemsstater där det återvunna vattnet är avsett att användas. Kontaktpunkterna ska framför allt ta emot och vidarebefordra förfrågningar om stöd.
2. Medlemsstaterna ska besvara förfrågningar om stöd utan oskäligt dröjsmål.

Artikel 9

Information och medvetandehöjande åtgärder

Besparingar av vattenresurser genom återanvändning av vatten ska vara föremål för allmänna medvetandehöjande kampanjer i medlemsstater där återvunnet vatten används för bevattning inom jordbruket; i kampanjerna får fördelarna med säker återanvändning av vatten lyftas fram. Medlemsstaterna i fråga får även anordna informationskampanjer för slutanvändare för att säkerställa en optimal och säker användning av återvunnet vatten och därigenom en hög skyddsnivå för människors och djurs hälsa samt för miljön. Medlemsstaterna får anpassa sådana informationskampanjer och medvetandehöjande kampanjer till omfattningen av återanvändningen av vatten.

Artikel 10

Information till allmänheten

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG ska medlemsstaterna, om återvunnet vatten används för bevattning inom jordbruket i enlighet med avsnitt 1 i bilaga I till denna förordning, säkerställa att adekvat och uppdaterad information om återanvändning av vatten finns tillgänglig på nätet eller på annat sätt för allmänheten. Denna information ska inbegripa följande:
  - a) Kvantitet av och kvalitet på det återvunna vatten som levereras i enlighet med denna förordning.
  - b) Procentandel återvunnet vatten i medlemsstaten som levereras i enlighet med denna förordning jämfört med den totala mängden renat avloppsvatten från tätbebyggelse, förutsatt att dessa uppgifter finns tillgängliga.
  - c) Tillstånd som beviljats eller ändrats i enlighet med denna förordning, inklusive de villkor som fastställts av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 6.3.
  - d) Resultatet av den efterlevnadskontroll som gjorts enligt artikel 7.1.
  - e) Kontaktpunkter som utsetts enligt artikel 8.1.
2. Den information som anges i punkt 1 ska uppdateras vartannat år.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det beslut som fattas i enlighet med artikel 2.2 offentliggörs på nätet eller på annat sätt.

Artikel 11

Information om övervakning av genomförandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiven 2003/4/EG och 2007/2/EG ska medlemsstaterna, om återvunnet vatten används för bevattning inom jordbruket i enlighet med avsnitt 1 i bilaga I till denna förordning, med hjälp av Europeiska miljöbyrån
  - a) skapa och senast den ... [sex år efter denna förordnings ikraftträdande] offentliggöra och vart sjätte år därefter uppdatera, ett dataset som innehåller information om resultatet av den kontroll av efterlevnaden som utförts i enlighet med artikel 7.1 och annan information som ska ställas till allmänhetens förfogande på nätet i enlighet med artikel 10,
  - b) skapa, offentliggöra och därefter årligen uppdatera, ett dataset som innehåller information om fall av bristande efterlevnad av de krav som anges i tillståndet och som samlats in i enlighet med artikel 7.1 och information om de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 7.2 och 7.3.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kommissionen, Europeiska miljöbyrån och Europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar har tillgång till de dataset som avses i punkt 1.
3. På grundval av de uppgifter som anges i punkt 1 ska Europeiska miljöbyrån, i samråd med medlemsstaterna, utarbeta, offentliggöra och, regelbundet eller på begäran av kommissionen, uppdatera en unionsomfattande översikt som ska omfatta indikatorer för förordningens output, resultat och effekter samt kartor och rapporter från medlemsstaterna.
4. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa detaljerade regler om format för och redovisning av den information som ska lämnas enligt punkt 1 samt detaljerade regler om format för och redovisning av den unionsomfattande översikt som avses i punkt 3. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 14.

5. Kommissionen ska, inom två år efter denna förordnings ikraftträdande och i samråd med medlemsstaterna, fastställa riktlinjer till stöd för den praktiska tillämpningen av denna förordning.

Artikel 12

Utvärdering och översyn

1. Kommissionen ska, senast ... [åtta år efter denna förordnings ikraftträdande] göra en utvärdering av denna förordning. Utvärderingen ska baseras åtminstone på följande:
  - a) Erfarenheterna från förordningens genomförande.
  - b) De dataset som skapats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.1 och den unionsomfattande översikt som utarbetats av Europeiska miljöbyrån i enlighet med artikel 11.3.
  - c) Relevanta vetenskapliga, analytiska och epidemiologiska data.
  - d) Teknisk och vetenskaplig kunskap.
  - e) Världshälsoorganisationens rekommendationer, om sådana finns tillgängliga, eller andra internationella riktlinjer eller ISO-standarder.
2. I samband med den utvärdering som avses i punkt 1 ska kommissionen särskilt uppmärksamma följande aspekter:
  - a) De minimikrav som anges i bilaga I.
  - b) De centrala riskhanteringsinslag som anges i bilaga II.
  - c) De ytterligare krav som fastställts av behöriga myndigheter i enlighet med artikel 6.3 b och c.
  - d) Effekterna av återanvändning av vatten på miljön och människors och djurs hälsa, inbegripet effekterna av nya riskämnen.

3. I samband med den utvärdering som avses i punkt 1 ska kommissionen beakta huruvida det är möjligt att
  - a) utvidga denna förordnings tillämpningsområde till att även omfatta återvunnet vatten avsett för ytterligare särskilda användningsområden, däribland återanvändning inom industrin,
  - b) utvidga kraven i denna förordning till att även omfatta indirekt användning av renat avloppsvatten.
4. Kommissionen får, på grundval av resultaten från den utvärdering som avses i punkt 1 eller närhelst nya tekniska och vetenskapliga rön så kräver, undersöka behovet av att se över de minimikrav som anges i avsnitt 2 i bilaga I.
5. Kommissionen ska, i tillämpliga fall, lägga fram lagstiftningsförslag om ändringar i enlighet med fördraget.

Artikel 13

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 5.5 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den dag då denna förordning träder i kraft. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 5.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 5.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom direktiv 2000/60/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den ... [fyra år efter denna förordnings ikraftträdandedatum] till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder samt eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 16

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [tre år efter förordningens ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

ANVÄNDNINGSSOMRÅDEN OCH MINIMIKRAV

Avsnitt 1. Användningsområden för återvunnet vatten enligt artikel 2

Bevattning inom jordbruket

Med bevattning inom jordbruket avses bevattning av följande typer av grödor:

- Livsmedelsgrödor som konsumeras råa, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som ska ätas råa eller obearbetade.
- Bearbetade livsmedelsgrödor, dvs. grödor som är avsedda att konsumeras av människor och som inte ska ätas råa utan efter en bearbetningsprocess (dvs. tillagade eller industriellt bearbetade).
- Andra grödor än livsmedel, dvs. grödor som inte är avsedda att konsumeras av människor (till exempel betesvall, grovfoder, fibergrödor, prydnadsgrödor, utsäde, energigrödor och växtmattor).

Utan att det påverkar tillämpningen av unionens befintliga miljö- och hälsolagstiftning får medlemsstaterna använda återvunnet vatten för fler ändamål, t.ex. industri- service- och miljöändamål.

Avsnitt 2. Minimikrav

2.1. Minimikrav för återvunnet vatten avsett för bevattning inom jordbruket

Kvalitetsklasserna för återvunnet vatten samt tillåtna användningsområden och bevattningsmetoder för varje klass anges i tabell 1. Minimikraven för vattenkvalitet anges i tabell 2, led a.

Minimifrekvenser och prestationsmål för övervakning av det återvunna vattnet anges i tabell 3, led b (rutinövervakning) och tabell 4 (valideringsövervakning).

De olika typerna av grödor ska bevattnas med återvunnet vatten med motsvarande lägsta kvalitetsklass för återvunnet vatten i enlighet med vad som anges i tabell 1 nedan, såvida inte ytterligare barriärer enligt artikel 5.4 c tillämpas, vilket ska leda till att de kvalitetskrav som anges i tabell 2 uppnås. Sådana ytterligare barriärer får baseras på den preliminära förteckning över förebyggande åtgärder som anges i punkt 7 i bilaga II eller i någon annan likvärdig nationell eller internationell standard, t.ex. standarden ISO 16075-2.

Tabell 1 Kvalitetsklasser för återvunnet vatten samt tillåten användning inom jordbruket och bevattningsmetod

Lägsta kvalitetsklass för återvunnet vatten	Typ av gröda*	Bevattningsmetod
A	Alla livsmedelsgrödor, inklusive rotfrukter, som konsumeras råa och livsmedelsgrödor där de ätliga delarna kommer i direkt kontakt med återvunnet vatten	Alla bevattningsmetoder
B	Livsmedelsgrödor som konsumeras råa där de ätliga delarna produceras ovan mark och inte kommer i direkt kontakt med återvunnet vatten, bearbetade livsmedelsgrödor och andra grödor än livsmedelsgrödor, inklusive grödor avsedda som foder åt mjölk- eller köttproducerande djur	Alla bevattningsmetoder
C	Livsmedelsgrödor som konsumeras råa där de ätliga delarna produceras ovan mark och inte kommer i direkt kontakt med återvunnet vatten, bearbetade livsmedelsgrödor och andra grödor än livsmedelsgrödor, inklusive grödor avsedda som foder åt mjölk- eller köttproducerande djur	Droppbevattning** eller andra bevattningsmetoder där man undviker direkt kontakt med den ätliga delen av grödan
D	Industri- och energigrödor samt sådda grödor	Alla bevattningsmetoder***

(*) Om samma typ av konstbevattnad gröda omfattas av flera kategorier i tabell 1 ska den strängaste kategorins krav gälla.

(**) Droppbevattning är ett system för mikrobevattning som kan leverera vattendroppar eller mycket små vattenstrålar till växterna och som innebär att vatten droppar på marken eller direkt under markytan i mycket små mängder (2–20 liter/timme) från ett system av plaströr med liten diameter som försetts med munstycken som kallas strålare eller droppare.

(***) Vad gäller bevattningsmetoder som efterliknar regn bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att skydda hälsan för arbetstagare eller andra närvarande personer. Därför bör lämpliga förebyggande åtgärder vidtas.

a) Minimikrav för vattenkvalitet

Tabell 2 Kvalitetskrav för återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket

Kvalitetsklass för återvunnet vatten	Vägledande tekniskt mål	Kvalitetskrav				
		<i>E. coli</i> (antal/100 ml)	BOD ₅ (mg/liter)	TSS (mg/liter)	Turbiditet (NTU)	Annat
A	Sekundär behandling, filtrering och desinfektion	≤ 10	≤ 10	≤ 10	≤ 5	<i>Legionella</i> spp.: < 1 000 cfu/l om det finns risk för aerosolbildning Inälvsnematoder (ägg av inälvsmask): ≤ 1 ägg/l för bevattning av gräsmattor eller grovfoder
B	Sekundär behandling och desinfektion	≤ 100	Enligt rådets direktiv 91/271/EEG ¹	Enligt direktiv 91/271/EEG (Bilaga I, tabell 1)	–	
C	Sekundär behandling och desinfektion	≤ 1 000	(Bilaga I, tabell 1)		–	
D	Sekundär behandling och desinfektion	≤ 10 000	¹ Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse (EGT L 135, 30.5.1991, s. 40).		–	

Det återvunna vattnet ska anses uppfylla kraven i tabell 2 om de uppmätta värdena uppfyller samtliga följande kriterier:

- De angivna värdena för *E. coli*, *Legionella* spp. och inälvsnematoder uppfylls i minst 90 % av proven. Inget av värdena i proven får överskrida den maximala avvikelsegränsen på 1 log-enhet från de angivna värdena för *E. coli* och *Legionella* och 100 % av det angivna värdet för inälvsnematoder.
- De angivna värdena för BOD₅, TSS och turbiditet i klass A uppfylls i minst 90 % av proven. Inget av värdena i proven får överskrida den maximala avvikelsegränsen på 100 % av det angivna värdet.

b) Minimikrav för övervakning

Operatörer av återvinningsanläggningar ska utföra rutinövervakning för att kontrollera att det återvunna vattnet uppfyller de lägsta kvalitetskrav för vatten som anges i led a. Rutinövervakningen ska inkluderas i förfarandena för att kontrollera systemet för återanvändning av vatten.

De prov som ska användas för att kontrollera överensstämmelsen med de mikrobiologiska parametrarna vid efterlevnadspunkten ska tas i enlighet med standarden EN ISO 19458 eller andra nationella eller internationella standarder som säkerställer motsvarande kvalitet.

Tabell 3 Minimifrekvenser för rutinövervakning av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket

Kvalitetsklass för återvunnet vatten	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Turbiditet	<i>Legionella</i> spp. (när detta är tillämpligt)	Inälvsnematoder (när detta är tillämpligt)
A	En gång i veckan	En gång i veckan	En gång i veckan	Kontinuerlig	Två gånger i månaden	Två gånger i månaden eller så ofta som operatören av återvinningsanläggningen bestämmer utifrån antalet ägg i det avloppsvattnet som kommer in i återvinningsanläggningen.
B	En gång i veckan	Enligt direktiv 91/271/EEG (Bilaga I, avsnitt D)	Enligt direktiv 91/271/EEG (Bilaga I, avsnitt D)	–		
C	Två gånger i månaden			–		
D	Två gånger i månaden			–		

Valideringsövervakning ska utföras innan en ny återvinningsanläggning tas i drift.

Återvinningsanläggningar som redan är i drift och som uppfyller de kvalitetskrav för återvunnet vatten som fastställs i tabell 2 i bilaga I den dag då denna förordning träder i kraft ska undantas från detta krav på valideringsövervakning.

Valideringsövervakning ska alltid utföras när utrustning uppgraderas och när ny utrustning eller nya processer tillkommer.

Valideringsövervakning ska utföras för den striktaste kvalitetsklassen för återvunnet vatten, klass A, för att bedöma om prestationsmålen ($\log_{10}$ -reduktion) är uppfyllda. Valideringsövervakningen omfattar övervakning av de indikatorenmikroorganismer som hör samman med varje grupp av patogener (bakterier, virus och protozoa). De utvalda indikatorenmikroorganismerna är *E. coli* för patogena bakterier, F-specifika kolifager, somatiska kolifager eller kolifager för patogena virus och *Clostridium perfringens*-sporer eller sporbildande sulfatreducerande bakterier för protozoa.

Prestationsmålen ($\log_{10}$ -reduktion) för valideringsövervakning av de utvalda indikatorenmikroorganismerna anges i tabell 4 och ska vara uppfyllda i efterlevnadspunkten vad gäller koncentrationerna av orenat avloppsvatten som kommer in i reningsverket för avloppsvatten från tätbebyggelse. Minst 90 % av valideringsproven ska nå eller överskrida prestationsmålen.

Om en biologisk indikator inte förekommer i tillräckligt stor mängd i det orenade avloppsvattnet för att uppnå $\log_{10}$ -reduktionen ska avsaknaden av en sådan biologisk indikator i det återvunna vattnet innebära att valideringskraven är uppfyllda. Prestationsmålets uppfyllande får fastställas med hjälp av analyskontroll genom att man lägger ihop resultaten från de olika reningsstegen, som baserar sig på vetenskapliga belägg för väletablerade standardprocesser, t.ex. offentliggjorda uppgifter från provningsrapporter, fallstudier, osv., eller som testats i laboratorium under kontrollerade förhållanden för innovativ rening.

Tabell 4 Valideringsövervakning av återvunnet vatten för bevattning inom jordbruket

Kvalitetsklass för återvunnet vatten	Indikatormikroorganismer (*)	Prestationsmål för reningskedjan (log ₁₀ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Totalt kolifager/F-specifika kolifager/somatiska kolifager/kolifager(**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/sporbildande sulfatreducerande bakterier(***)	≥ 4.0 (i händelse av <i>Clostridium perfringens</i> -sporer) ≥ 5.0 (i händelse av sporbildande sulfatreducerande bakterier)

(*) Referenspatogenerna *Campylobacter*, rotavirus och *Cryptosporidium* kan också användas för valideringsövervakningen i stället för de föreslagna indikatormikroorganismerna. I sådana fall ska följande prestationsmål (log₁₀-reduktion) tillämpas: *Campylobacter* (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) och *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Totalt antal kolifager väljs som den lämpligaste virusindikatorn. Om en analys av det totala antalet kolifager inte är lämpligt måste minst en av kolifagerna (F-specifika eller somatiska kolifager) analyseras.

(***) *Clostridium perfringens*-sporer väljs som den lämpligaste indikatorn för protozoa.

Sporbildande sulfatreducerande bakterier är emellertid ett alternativ om koncentrationen av *Clostridium perfringens*-sporer inte medger validering av den begärda log₁₀-reduktionen.

Analysmetoderna för övervakning ska valideras och dokumenteras i enlighet med EN ISO/IEC-17025 eller andra nationella eller internationella standarder som säkerställer motsvarande kvalitet.

a) Centrala riskhanteringsinslag

Riskhantering ska omfatta en proaktiv identifiering och hantering av risker för att säkerställa att återvunnet vatten används och förvaltas på ett säkert sätt och att det inte finns några risker för människors och djurs hälsa eller för miljön. I detta syfte ska en riskhanteringsplan för återanvändning av vatten utarbetas på grundval av följande inslag:

1. En beskrivning av hela systemet för återanvändning av vatten, från det att avloppsvattnet tillförs reningsverket för avloppsvatten från tätbebyggelse till användningspunkten, inklusive avloppsvattnets källor, reningsstegen och de tekniska lösningarna i återvinningsanläggningen, infrastrukturen för tillhandahållande, distribution och lagring, den avsedda användningen, platsen och perioden för användningen (till exempel om användningen är tillfällig), bevattningsmetoderna, typen av gröda, andra vattenkällor om en blandning förutses, och de volymer av återvunnet vatten som ska levereras.
2. Identifiering av de parter som deltar i systemet för återanvändning av vatten och identifiering av deras ansvarsområden. Alla berörda parter roller och ansvarsområden ska vara tydligt angivna och fördelade.
3. Identifiering av eventuella faror, framför allt förekomsten av föroreningar och patogener, och risken för farliga händelser såsom fel på reningssystemet, oavsiktliga läckage eller föroreningar av det beskrivna systemet för återanvändning av vatten.
4. Identifiering av miljöer och befolkningsgrupper som riskerar att exponeras och exponeringsvägarna för de angivna potentiella farorna, med beaktande av specifika miljöfaktorer såsom lokal hydrogeologi, topologi, jordtyper och ekologi samt faktorer i samband med typen av grödor och lantbruks- och bevattningspraxis. Även tänkbara irreversibla eller långsiktiga negativa miljö- och hälsoeffekter av vattenåtervinningen måste beaktas och styrkas av vetenskapliga belägg.

5. En bedömning av miljörisker och risker för människors och djurs hälsa, med beaktande av de angivna potentiella farornas natur, längden på de avsedda användningarna, de angivna miljöer och befolkningsgrupper som riskerar att exponeras för farorna och hur allvarliga farornas eventuella effekter är, med beaktande av försiktighetsprincipen, samt all relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning, vägledande dokument och minimikrav i samband med livsmedels-, foder- och arbetsplatssäkerhet. Riskbedömningen får bygga på en genomgång av tillgängliga vetenskapliga studier och uppgifter.

Riskbedömningen ska omfatta följande inslag:

- a) En bedömning av miljörisker, inklusive samtliga följande moment:
  - i) Bekräftelse av farans natur, i förekommande fall inklusive beräknad nolleffektnivå.
  - ii) En bedömning av den potentiella risken för exponering.
  - iii) Riskkaraktärisering.
- b) En bedömning av risken för människors och djurs hälsa, inklusive samtliga följande inslag:
  - i) Bekräftelse av farans natur inklusive, i relevanta fall, dos-responssambandet.
  - ii) En bedömning av det potentiella dos- eller exponeringsintervallet.
  - iii) Riskkaraktärisering.

Riskbedömningen får utföras genom en kvalitativ eller semikvantitativ riskbedömning. En kvantitativ riskbedömning ska användas när tillräckliga underlag finns eller inom projekt som innebär en möjlig hög risk för miljön eller folkhälsan.

Som ett minimum ska följande krav och skyldigheter beaktas i riskbedömningen:

- c) Kravet att minska och förhindra vattenförorening från nitrater i enlighet med rådets direktiv 91/676/EEG²⁹.
- b) Skyldigheten att uppfylla kraven i rådets direktiv 98/83/EG för skyddade dricksvattenområden³⁰.
- c) Kravet att uppfylla de miljömål som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG³¹.
- d) Kravet att förhindra förorening av grundvattnet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG³².
- e) Kravet att uppfylla de miljö kvalitetsnormer för prioriterade ämnen och vissa andra förorenande ämnen som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG³³.
- f) Kravet att uppfylla de miljö kvalitetsnormer för föroreningar av nationellt intresse (dvs. förorenande ämnen som är typiska för avrinningsområden) som anges i direktiv 2000/60/EG.

---

²⁹ Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1).

³⁰ Rådets direktiv 98/83/EG av den 3 november 1998 om kvaliteten på dricksvatten (EGT L 330, 5.12.1998, s. 32).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/118/EG av den 12 december 2006 om skydd för grundvatten mot föroreningar och försämring (EUT L 372, 27.12.2006, s. 19).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/105/EG av den 16 december 2008 om miljö kvalitetsnormer inom vattenpolitikens område och ändring och senare upphävande av rådets direktiv 82/176/EEG, 83/513/EEG, 84/156/EEG, 84/491/EEG och 86/280/EEG, samt om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG (EUT L 348, 24.12.2008, s. 84).

- g) Kravet att uppfylla de kvalitetsnormer för badvatten som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG³⁴.
- h) Kraven avseende skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket enligt rådets direktiv 86/278/EEG³⁵.
- i) Kraven avseende livsmedelshygien i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004³⁶ och de riktlinjer som anges i kommissionens meddelande om vägledning för hantering av mikrobiologiska risker med färska frukter och grönsaker i primärproduktionen genom god hygien.
- j) Kraven avseende foderhygien i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005³⁷.
- k) Kravet att uppfylla de relevanta mikrobiologiska kriterier som anges i kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005³⁸.
- l) Kraven avseende de gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel som anges i kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006³⁹.

---

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/7/EG av den 15 februari 2006 om förvaltning av badvattenkvaliteten och om upphävande av direktiv 76/160/EEG (EUT L 64, 4.3.2006, s. 37).

³⁵ Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket (EGT L 181, 4.7.1986, s. 6).

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien (EUT L 139, 30.4.2004, s. 1).

³⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 av den 12 januari 2005 om fastställande av krav för foderhygien (EUT L 35, 8.2.2005, s. 1).

³⁸ Kommissionens förordning (EG) nr 2073/2005 av den 15 november 2005 om mikrobiologiska kriterier för livsmedel (EUT L 338, 22.12.2005, s. 1).

³⁹ Kommissionens förordning (EG) nr 1881/2006 av den 19 december 2006 om fastställande av gränsvärden för vissa främmande ämnen i livsmedel (EUT L 364, 20.12.2006, s. 5).

- m) Kraven avseende de gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005⁴⁰.
- n) Kraven avseende djurhälsa i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009⁴¹ och kommissionens förordning (EG) nr 142/2011⁴².

b) Villkor i samband med ytterligare krav

6. Beaktande av de krav avseende vattenkvalitet och övervakning som tillkommer utöver och/eller som är striktare än dem i bilaga I, vid behov och om det är lämpligt för att säkerställa ett tillräckligt skydd av miljön samt människors och djurs hälsa, i synnerhet när det föreligger tydliga vetenskapliga belägg för att riskerna härrör från återvunnet vatten och inte från andra källor.

Beroende på resultatet av riskbedömningen enligt punkt 5 kan sådana ytterligare krav framför allt gälla

- a) tungmetaller,
- b) bekämpningsmedel,

---

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG (EUT L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁴¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁴² Kommissionens förordning (EU) nr 142/2011 av den 25 februari 2011 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om genomförande av rådets direktiv 97/78/EG vad gäller vissa prover och produkter som enligt det direktivet är undantagna från veterinärkontroller vid gränsen (EUT L 54, 26.2.2011, s. 1).

- c) biprodukter från desinfektion,
- d) läkemedel,
- e) övriga nya riskämnen, däribland mikroföroreningar och mikroplast,
- f) antimikrobiell resistens.

c) Förebyggande åtgärder

7. Identifiering av förebyggande åtgärder som redan vidtagits eller som bör vidtas för att begränsa risker så att samtliga fastställda risker kan hanteras adekvat. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt vattenförekomster som används för uttag av dricksvatten liksom åt tillhörande säkerhetszoner.

Sådana förebyggande åtgärder kan omfatta

- a) åtkomstkontroll,
- b) ytterligare åtgärder för desinfektion eller avlägsnande av föroreningar,
- c) särskild bevattningsteknik som minskar risken för aerosolbildning (till exempel droppbevattning),
- d) särskilda krav för spridarbevattning (t.ex. högsta vindhastighet eller avstånd mellan spridaren och känsliga områden),
- e) särskilda krav för jordbruksmark (t.ex. en sluttnings lutningsvinkel, markens vattenmättnad eller karstområden),
- f) utplånande av patogener före skörd,

- g) fastställande av minsta säkerhetsavstånd (t.ex. från ytvatten, inbegripet källor för boskap, eller verksamheter som vattenbruk, fiskodling, skaldjursvattenbruk, bad eller annan vattenverksamhet),
- h) skyltning där bevattning sker, med uppgift om att återvunnet vatten används och att detta inte är lämpat som dricksvatten.

Särskilda förebyggande åtgärder som kan vara relevanta anges i tabell 1.

Tabell 1: Särskilda förebyggande åtgärder

Kvalitetsklass för återvunnet vatten	Särskilda förebyggande åtgärder
A	- Grisar får inte exponeras för foder som bevattnats med återvunnet vatten om det inte finns tillräckliga data som styrker att riskerna i ett visst fall kan hanteras.
B	- Förbud mot skörd av våta bevattnade eller droppbevattnade grödor. - Undanta diande mjölkboskap från bete tills betesmarken är torr. - Foder måste torkas eller ensileras före förpackning. - Grisar får inte exponeras för foder som bevattnats med återvunnet vatten om det inte finns tillräckliga data som styrker att riskerna i ett visst fall kan hanteras. 1.
C	- Förbud mot skörd av våta bevattnade eller droppbevattnade grödor. - Undanta betande djur från bete under fem dagar efter senaste bevattning. - Foder måste torkas eller ensileras före förpackning. - Grisar får inte exponeras för foder som bevattnats med återvunnet vatten om det inte finns tillräckliga data som styrker att riskerna i ett visst fall kan hanteras. 2.
D	- Förbud mot skörd av våta bevattnade eller droppbevattnade grödor.

8. Adekvata kvalitetskontrollsystem och förfaranden som omfattar övervakning av det återvunna vattnet med avseende på relevanta parametrar och lämpliga underhållsprogram för utrustningen.

Operatören av återvinningsanläggningen bör inrätta och upprätthålla ett kvalitetsledningssystem som certifierats enligt ISO 9001 eller motsvarande.

9. Miljöövervakningssystem för att säkerställa att återkoppling fås från övervakningen och att alla processer och förfaranden valideras och dokumenteras på lämpligt sätt.

10. Ett lämpligt system för att hantera incidenter och nödsituationer, inklusive förfaranden för att på lämpligt sätt informera alla berörda parter om sådana händelser, och regelbundna uppdateringar av beredskapsplanen.

Medlemsstaterna kan använda befintliga internationella riktlinjer eller standarder som ISO 20426:2018 *Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse*, ISO 16075:2015 *Guidelines for treated wastewater use for irrigation projects*, andra likvärdiga standarder som är godtagbara på internationell nivå eller WHO-riktlinjer⁴³ som verktyg för systematisk identifiering av faror, utvärdering och hantering av risker grundat på en prioriteringsstrategi som tillämpas på hela kedjan (från reningen av avloppsvatten från tätbebyggelse för återanvändning till distributionen och användningen för bevattning inom jordbruket till kontroll av effekterna) och platsspecifik riskbedömning.

11. Säkerställa att samordningsmekanismer fastställs bland de olika aktörerna för att garantera en säker framställning och användning av återvunnet vatten.

---

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/